

அருளாளன் அண்பாளன் அல்லாஹ்வின் பெயரால்

பேறிஞர், பெருமக்களிடம் ஒரு கனிவான வேண்டுகோள்!

1978, ஜூன், 13,14,15 தேதிகளில், காயல்பட்டணத்தில் நடைபெற்ற மூன்றாவது அனைத்துலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியக் கருத்தரங்க மாநாட்டில் இவ்வெளியீடு இலவசமாக விரியோகிக்கப்பட்டது. இதனை இலவசமாகப் பெற விரும்பும் அன்பர்கள், தயவு செய்து கீழ்க்காணும் முகவரிக்கு 20-பைசா தபால் தலை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

வேண்டுகோள்

வெளியீடு :

நஜாத் பதிப்பகம்

51/1, ஜாஃபாஷா தெரு,
திருச்சி-620 008

வேண்டுகோள்

கறிப்பு :

இந்த ஆக்கம் 1978-ல் தப்லீஃகில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுச் சோர்ந்து போன நிலையில் வெளியிடப்பட்டதாகும்.

அன்று மவ்லவிகளின் பிடியிலிருந்து விடுபடாத நிலையில் இருந்ததால் ஹஜரத், பெருமானார், எம்பெருமானார் வேதும் போன்ற மவ்லவிகளின் வழக்கிலுள்ள பதங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இப்போது அவை சுயநலத்துடன் மவ்லவிகளால் கற்பனை செய்யப்பட்டவை என்பதை உணர்ந்து கொண்டோம். சகோதர, சகோதரிகள் பழக்குப் பயன்பெற வேண்டும் என்ற நன் நோக்குடன் மீண்டும் இங்கு இடம் பெறச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

அருளாளன் அன்பாளன் அல்லாஹ்வின் பெயரால்

பேரறிஞர், பெருமக்களிடம் ஒரு கணிவான்

வேண்டுகோள்!

அறிஞர் பெருமக்களே, கவிஞர் திலகங்களே, பெரியோர்களே, சகோதரர்களே! அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்(வரஹ்).

ஓர் உயர் நோக்கங் கொண்டு இங்குக் கூடியிருக்கிறீர்கள்; இஸ்லாத்திற்காக, சமுதாயத்திற்காக, தமிழ் மொழிக்காக சேவையாற்றும் தூய நோக்கத்தை, உயர் முயற்சியை மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகின்றேன். நெடுங்காலமாக உங்கள் அரிய தொண்டைக் கொண்டு சமுதாயம் பயனடைந்து வருகின்றது. அந்த உயர் சேவை ஒரு சிறு குறைக்கூட இல்லாது, மிகவும் சிறக்கவும், சமுதாயத்திற்கு அழகிய முன்மாதிரிகளாக நீங்கள் தீகழுவும், அறிவிலும், உருவிலும், ஆற்றலிலும் மிகவும் குறைந்த இந்தச் சிறியோளின் தாழ்ந்த சிந்தனையில் தோன்றும் சில எண்ணங்களை, அறிஞர் பெருமக்களாகிய உங்கள் அனைவரது உயர் கவனங்களுக்கும், சீரிய சிந்தனைகளுக்கும் கொண்டு வருவது, எனது தலையாய கடமை எனக் கருதித் தாழ்மையுடன் சமர்ப்பிக்கிறேன். இயலாதவர்களைக் கொண்டு அரிய வேலைகளை வாங்குவது, எல்லாம் வல்ல ஏகன் அல்லாஹ்(ஜல) வினது வழமையானச் செயலாக இருக்கின்றது.

நான், மெளவில் அல்லன்! மார்க்க ஞானம் போதிய அளவு கற்றவனுமல்லன்! இலங்கைச் சர்வகலா சாலையில் முழுக்க முழுக்க விஞ்ஞானக் கல்வி கற்றவன். மேல்நாட்டு நாகரீக மோகத்தில் முழுக்கித் தீளைத்து, ஊறித் தெளிந்தவன்; இந்த உண்மையை ஆரம்பத்திலேயே கூறிக்கொண்டு ஆரம்பிக்கின்றேன். எனது வாழ்க்கையின் போக்கை மாற்றிய சிந்தனைகளையும், கடந்த ஏழ வருடங்களாக என் உள்ளத்தை உறுத்தி வரும் வேதனை விஷயங்களையும் உங்கள் முன்னால் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

நூஸ்திக்குறுடைய கற்றும்... நாஸ்திக்குறுடைய கற்றும்!

அனைத்துலக மக்களையும் இரு பிரிவினராக்கலாம். “வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே” என்ற இலட்சியத்தோடு, மனித வாழ்வு மரணத்துடன் மடிந்து விடுகின்றது. அதன் பின் மறுவாழ்வு இல்லை. இவ்வுலக வாழ்க்கையை மனிதன் தன் இஷ்டப்படி வாழ்ந்து, மகிழ்ந்து அனுபவிக்க வேண்டியவன்” என்று ஒரு கூட்டம் கூறும். இவர்கள் நாஸ்திகர்கள் அல்லது உலோகாதாயவாதிகள்.

“வாழ்க்கை மாள்வதற்கே” என்ற இலட்சியத்தோடு மனிதன் இறப்பதற்காகப் பிறந்திருக்கிறான்; உடலின் உண்மை வாழ்வு தாயின் கர்ப்பப்பையிலே அல்ல. அதை விட்டு வெளியே வந்த பின் தான் ஆரம்பமாகின்றது. இதுபோல், மனிதனின் உண்மை வாழ்வு மரணத்தின் பின் ஆரம்பமாகின்றது. இவ்வலக வாழ்வு, மறுமையின் நல்வாழ்விற் கான தயாரிப்பு வாழ்வு; அல்லது பரீட்சை வாழ்வு. நீண்ட உலக வாழ்வின் இனபங்களைச் சுகிக்க, குறுகிய பள்ளி வாழ்க்கையைத் தன் இஷ்டப்படி அல்லாமல், ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்குள் அமைத்துக் கொள்வது போல், அந்த நித்திய எல்லையே இல்லாத மறு உலக வாழ்க்கையின் அனைத்து இனபங்களையும் அடைந்து கொள்ள, அழிந்துபடக்கவிடய இவ்வலக வாழ்க்கையைத் தன் இஷ்டப்படி அல்லாமல், இறை ஆணைப்படி நடத்த வேண்டும்” என்று கூறுவர் அடுத்த கூட்டத்தார். இவர்கள் ஆஸ்திகர்கள்! நாசத்தை விளைவிக்கும் நாகரிக மோகம்!

இருவர்களது இலட்சியத்தில் மலைக்கும், மடுவுக்கும் உள்ள வேற்றுமை இருப்பது போல், இவர்கள் ஒரே விஷயத்தில் செய்யும் முடிவுகளிலும் பெருத்த வேற்றுமை இருக்கும். இப்போது, ‘நாகரிகம்’ ‘முன்னேற்றம்’, ‘வளர்ச்சி’ என்ற சொற்றொடர்களுக்கு நாஸ்திகர்கள் கொள்ளும் பொருள் என்ன? சுருங்கச் சொன்னால் பெரும்பான்மை மக்களால் விரும்பி வரவேற்கப்படும் ஒன்று நாகரிகம் என்றும், விரும்பப் படாதது “அநாகரிகம்” என்றும் இவர்களால் கருதப்படும். அது பகுத்தறிவுக்குக் கட்டுப்பட்டதாக இருக்க வேண்டுமென்றோ, சுகாதார அடிப்படையில் அமைய வேண்டுமென்றோ, நவீனமாக இருக்க வேண்டுமென்றோ சிந்தனை செய்யப்படுவதில்லை. உதாரணமாக, படித்த அறிஞர்கள் எனக் கூறும் அவர்கள், ‘நாகரீகம்’ எனக் கருதிக் கொள்ளும் சில விஷயங்களைப் பார்ப்போம். ஒன்று, ஆடை அலங்கார முறை! வெள்ளையன் வாழும் நாடு மிகவுங் குளிர்ப் பிரதேசம்; வருடத்தில் சில தீணங்களே அங்குச் சூரியனைப் பார்க்க முடியும். அங்கு வாழும் வெள்ளையன் குளிரை, விட்டும் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள, பனியன், சட்டை, கோட் சூட், டை, ‘சாக்ஸ், சப்பாத்து இந்த முறைகளைக் கையாள்கிறான். அதே வெள்ளையன், நம் நாட்டில் வந்து தீரியும்போது, சாதாரண ஒரு துண்டை இடுப்பில் கட்டிக்கொண்டு, மொட்டை மேலுடன் தீரிவதையே பெரும்பாலும் பார்க்கிறோம். அந்த உடை நம் நாட்டுக்குப் பொருந்தாது. இந்தப் படித்த அறிஞர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? ‘பெரும்பான்மை மக்கள் விரும்பி வரவேற்கிறார்கள் என்ற ஒரே காரணத்தால், கடுங் கோடையிலும் இவற்றைக் கைக்கொண்டு

துன்பப்படுகிறார்கள். கோடை காலத்தில் 'சாக்ஸ்' சப்பாத்து அணிவதால், கால் விரல் இடுக்குகளில் புண் வந்து கஷ்டப்படும் "புண்ணியவான்கள்" சிலரைக் கண்டிருக்கிறேன். ஏன் இந்தத் துன்பம்? என்றால், 'என்ன? செய்வது இப்படிச் சென்றால்தானே மக்கள் விரும்பி வரவேற்கிறார்கள்!' என்ற பதிலைத்தான் பெற முடிந்தது.

தூயத்துமிழில் பேச வேண்டும்; எழுத வேண்டும் என்று ஜம்பம் பேசுவார்கள். அந்த இலட்சியத்தில் தங்கள் பெயர்களையும் கொலை செய்வார்கள். பிறந்த மேனியைத் தவிர இதரவையெல்லாம் அந்நியனுடையதாக இருக்க வேண்டுமென ஆசைப்படுவார்கள். பெரும்பான்மை மக்கள் விரும்புகிறார்கள் என்பதைத் தவிர்த்து வேறு காரணங்களை அவர்களால் கூற முடியாது.

தாடி வைப்பது அநாகரிகமா?

இன்னொரு விஷயம் தாடி! இந்தப் படித்த அறிஞர்களுக்கு மத்தியில், தாடியைச் சிரைப்பது "நாகரிகம்" என்றும், வளர்ப்பது 'அநாகரிம்' என்றும் கொள்ளப்படுகின்றது. ஒரே காரணம் பெரும்பான்மை மக்கள் தாடியைச் சிரைக்கும் பழக்கமுள்ளவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர் என்பதே! ஆராய்ந்து பார்த்தால், தாடியைச் சிரைப்பது அறிவுக்குறைவையும், ஆண்மைக் கேட்டையும் ஏற்படுத்துகின்றது. பிறக்கும் போதே ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் தலையில் உரோமத்தை வளரச் செய்துள்ள எல்லாம் வல்ல ஏகன் அல்லாஹ்(ஜல்), பருவம் அடையும் போது, ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் பொதுவாக இரண்டு இடங்களிலும், குறிப்பாக ஆணுக்கு மாத்திரம் தாடி உரோமத்தையும் வளரச் செய்கின்றான்.

ஆணுக்குத் தாடியைக் குறிப்பாக்கி வைத்ததுபோல், பெண்ணுக்கு மார்பகத்தைக் குறிப்பாக்கி வைத்துள்ளான். ஆம்! ஆண்மையின் சின்னமாகத் தாடியும், பெண்மையின் சின்னமாக மார்பகமும் தீகழ்கின்றன. மார்பகம் எப்படிப் பெண்ணுக்குக் கவர்ச்சியையும் அழகையும் கொடுக்கிறதோ, அதேபோல், தாடி ஆணுக்கு அழகையும், வீரத்தையும் கொடுக்கிறது. தாடியுடன் சிங்கமும், தாடியில்லாத பூனையும் படைக்கப் பட்டிருப்பதைப் பாருங்கள். பெண்ணின் மார்பகத்தீன் மூலம் பாலைச் சுரக்கச் செய்து, குழந்தையின் உடலை வளர்க்கின்ற இறைவன், ஆணின், தாடியின் மூலம் அறிவைச் சுரக்கச் செய்து, அவனை உயர்வடையச் செய்கிறான். ஆலமரத்தைப் பாருங்கள்! அது மிகவும் பௌரிதாக இருப்பதால், தொங்கும் விழுதுகள் மேலதிகத் தேவையான சக்தியைப் பெற்றுத் தருகின்றன. நிச்சயமாக, இறைவன் ஆணை உயர்வாகவும், பெண்ணை அடுத்த நிலையிலும் படைத்துள்ளான்.

ஆனாலுக்குப் பெண் சமம் என்று கோவையிடுவதெல்லாம், நான் விளக்கி வருகின்ற பெரும்பான்மை மக்களின் கோவைமேயல்லாது பகுத்தறிவு அடிப்படையில் எழுந்தது அல்ல. அல்லது ஆண்கள் தங்கள் தாடிகளைச் சிரைப்பது கொண்டு அறிவு குன்றிப் பெண்களின் நிலையை அடைந்து விட்டதால் எழுந்த கோவைமாகவும் இருக்கலாம். உண்மை இதுதான்! ஆண், தாடியின் மூலம் மேலதீக மூன்றைப் பலத்தைப் பெறுகிறான். சரியாக விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி நடத்தப்பட்டால் இந்த உண்மை வெளிப்படும். தரணியில் தலை சிறந்த மேதைகளாகவும், விஞ்ஞானிகளாகவும், மெஞ்ஞானிகளாகவும் தீகழ்ந்தவர்கள் தீகழ்வர்கள் தாடியடையவர் களாகவே பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றனர். தாடியின் சிறப்பை விளங்க தாடியுள்ள ஒருவனையும், தாடியைச் சிரைக்கும் ஒருவனையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக் கூடாது. தாடியைச் சிரைக்கும் பழக்கமுள்ள ஒரு விவேகி, தாடியை வளர்ப்பது கொண்டு தனது விவேகமும் வளர்வதை உணர்வது கொண்டே தாடியின் மகிழமையை உணர முடியும்.

“பெண் ணின் தலையில் தாடியைவிட நீண்ட உரோமம் இருக்கின்றதே! அவளுக்கல்லவா அதீக அறிவு இருக்க வேண்டும்?” என்று சிலர் கேட்கலாம். பகுத்தறிவு வேலை செய்யாத குழந்தைப் பருவத்திலேயே ஆனுக்கும், பெண்ணுக்கும் தலையில் உரோமம் வளருகிறது. அதற்கும், அறிவுக்கும் சம்பந்தம் இருக்க முடியாது. பகுத்தறிவு பக்குவுப்படுகின்ற, ஆண்மையை எய்துகின்ற சமயத்தில் தான், தாடி வளர ஆரம்பிக்கின்றது. தாடியினது தன்மை தலை உரோமத்தில் இல்லை. இதீல் இறைவனின் மாபெரும் வல்லமை விளங்குகின்றது. ஒரே பொருளான இந்தீரியத்தி விருந்து பலதரப்பட்ட, பல நிறமுடைய, பல பணிகளைச் செய்யும் பல உறுப்புக்களை உற்பத்தி செய்த இறைவனுக்கு, ஒரே பொருளிலிருந்து இடத்துக்கேற்றப் பணியை வாங்குவது இயலாத ஒரு காரியமல்ல. ஒரே பொருளான ‘ப்ரான்ஸிஸ்ட்டரிலிருந்து இடத்துக்கேற்றப் பணியைச் செய்ய வைக்க மனிதன் ஆற்றல் பெற்றிருக்கும்போது, மனிதனைப் படைத்த இறைவன், எவ்வளவு மகத்தான் ஆற்றல் பெற்றிருப்பான்? என்பதை விஞ்ஞானம் படித்தவர்கள் புரியாதிருக்க நியாயமல்லை. கைவிரல்களி லிருந்து ஜீரணத்தைத் துரிதப்படுத்தும் அமிலத்தை வெளியாக்கும் இறைவன், உள்ளங்கையிலிருந்து ஜீரணத்தை மந்தப்படுத்தும் அமிலத்தை வெளியாக்குகிறான். ஆலமரத்தின் விழுதுகள் செய்யும் பணியை அதன் கிளைகள் செய்வதில்லை. இது தெளிவு.

ஆனும், பெண்ணும் எதிலே சமம்?

ஆண்மையின் சின்னமான தாழையைச் சிரைப்பதால் ஆண்மை குன்றுகிறது. இதன் காரணமாக, சமுதாயத்தில் பல சீர்கேடுகள் சம்பவிக்கின்றன. மேல் நாடுகளில் தன் மனைவி பிற ஆடவர்களுடன் சுற்றித் திரிவதையும், இன்பம் அனுபவிப்பதையும் எந்த ஆண் மகனும் தடைசெய்வதுமில்லை; அது குறித்துக் கவலைப் படுவதுமில்லை! தான் அனுபவிக்க வேண்டிய தனது மனைவியைப் பிறர் அனுபவிக்கச் சேவி, சிங்காரித்து “பார்தா” இல்லாமல் வீதியில் அழைத்துச் செல்வது கொண்டு இன்பம் அடைகின்றான் இன்றைய இல்லாமிய வாலிபன். ‘ஏன் தம்பி இவ்வாறு நடந்து கொள்கிறாய்’ என்று கேட்டால், “ஆனுக்குப் பெண் சமம். ஆனுக்கு ஒரு நீதி, பெண்ணுக்கு ஒரு நீதி அல்ல. பெண்ணை மாத்திரம் ‘பார்தா’ அணியச் செய்வது, அவள் மீது செய்யப்படும் கொடுமை. அவளை அடக்கியாள நினைப்பதாகும். அவளது உரிமைகளை மீட்டுத் தர நான் பாடுபடுகிறேன்” என்று ம்பம் பேசுவான். பாவம்! தாழையைச் சிரைத்து, அறிவை மழுங்கச் செய்ததால் பெண்களது உரிமைகள் என்பது, அவர்கள் ‘பார்தா’ அணிந்து பிற (நூல்ல கெட்ட) ஆண்களது பார்வைகளிலிருந்து தங்களை மறைத்துக் கொள்வதால்தான் காப்பாற்றப்படுகின்றன என்ற மாபெரும் உண்மையை அவனால் விளங்க முடியவில்லை. தாங்கள் மனப்பூர்வமாக விரும்பி மணமுடித்த தங்கள் மனைவிகளை, நண்பர்கள், ‘அழகில்லை, கருப்பாயிருக்கிறாள், அப்படியிருக்கிறாள், இப்படியிருக்கிறாள்’ என்று சொல்ல கேட்ட எத்தனையோ பேர், தங்கள் மனைவிகளைத் துரத்தியடித்து, அவர்களது உரிமைகள் பறிக்கப்படுவதை அவனால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆயிரம் பெண்கள் சேர்ந்து ஓர் ஆணின் கற்பை அவன் விரும்பாத நிலையில் பறிக்க முடியாத அதே வேளை, ஒரே ஆண் ஒரு பெண்ணின் கற்பை அவள் விருப்பமின்றியே குறையாட சாத்தியமான நிலையில் இருவரது உடல் அமைப்புக்களும் இருக்கின்றன என்பதை அவனால் உணர முடியவில்லை. ஓர் இலட்சம் ரூபாய் பெறுமதியான காரை வீட்டு வாசலில் நிறுத்தி வைக்கும் ஒரு செல்வந்தன், அதை விட மிகவும் பெறுமதி குறைந்த 25 ஆயிரம் ரூபாய் வைரக்கல்லை இரும்பு பெட்டியில் மறைத்துப் பூட்டி வைப்பது ஏன்? வைரக் கல்லைத் தீருடிச் செல்லக் கூடிய வாய்ப்புகள், காரைத் தீருடிச் செல்லக்கூடிய வாய்ப்புகளை விட அதிகமாக இருக்கின்றன. இந்த உண்மையை அந்த வாலிபனால் அறிய முடியவில்லை.

போலிக் கூச்சல் போடுவதில் பயனில்லை!

ஆண்மை குன்றி, ஆண்மையினால் செய்யப்படும் செயல்களைச் செய்யச் சுக்தி இழக்கும் நிலை ஏற்படும் போது, அந்த ஆண்மையின்

செயல்களைப் பிறர் செய்வதைப் பார்த்து இன்பமடையும் இழி நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறான் மனிதன். இதுவே எதார்த்த நிலை! அவன் கூறுவது போல், பெண்களின் உரிமைகளுக்காகப் போராடுபவனாக இருந்தால், அவர்களது உரிமைகள் உண்மையிலேயே பறிக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு விஷயத்திற்காக அவன் ஏன் போராடக் கூடாது? தீருமணச் சமயத்தில் பெண்ணிடமிருந்து ரொக்கமாக, நகையாக, நிலமாக, காராக இன்றும் பலவாகப் பேரம் பேசிப் பிச்சை கேட்டுப் பெண்களைக் கொடுமைப் படுத்துகிறார்களே, இக்கொடுமை நீங்க ஏன் பாடுபடக்கூடாது? இத்தீய பழக்கத்தால் சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சீர்கேடுகள் ஒன்றா? இரண்டா? பல ஆயிரம் என்றுகடச் சொல்லலாமே! இது விஷயத்தில் இந்தச் “சீர்திருத்தவாதிகள்” உரிமை காக்கும் “செம்மல்கள்” என்ன முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள்? குறைந்த பட்சம், தானாவது, பெண்ணிடமிருந்து எதையும் எதிர்பார்க்காமல், ‘மஹர்’ கொடுத்து மணமுடித்திருக்கிறாரா? பெண்களின் விடுதலைக்காக, உரிமை களுக்காகப் போராடுகிறோம் என்று கோழியிடும் இவர்களில், ஒரு நபரையாவது, பெண்ணிடமிருந்து எதையும் வாங்காமல் ‘மஹர்’ கொடுத்த மணமுடித்ததாகக் காட்டமுடியுமா? வாலிபன் போகட்டும்; வயோதீகராவது தன் மகனுக்கு அவ்வாறு செய்து வைத்தார் என்று காட்ட முடியுமா? இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? அவர்கள் உரிமைகளுக்காகப் போராட வில்லை; தாழியைச் சிரைத்து, அறிவு குன்றி, ஆணமை இழந்ததின் காரணமாக ஏற்பட்ட அவல் நிலையை அவர்கள் வெளிப்படுத்துகிறார்கள்.

ஒரு விசுவாசி, பாவகரமான ஒரு காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் சமயத்தில், ‘ஸமான்’ அவரை விட்டும் விலகி இருக்கிறது. இது நபிமொழி! இதன்படி தாழியைச் சிரைப்பவர்களது ‘ஸமான்’ எப்போதும் அவர்களை விட்டு விலகியே இருக்கின்றது.

“தாழியைச் சிரைப்பவரின் ‘துஆு’ ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை, ‘தாழியைச் சிரைப்பவர் எனது குறல்வளையை வெட்டுபவர் போலாவார்’ எனக் கருத்துப்பட நபிமொழிகள் பல இருக்கின்றன என அறிஞர்கள் மூலம் அறிகிறோம்.

இஸ்லாத்தில், ஒரு கடமையை (பர்னு) விடுவது பாவத்தை உண்டாக்கும். ஒரு நபிவழியை அல்லது ஒரு ‘பார்னை’ மறுப்பது ‘குப்ரை’ இறை மறுப்பை ஏற்படுத்திவிடும். ஒரு ‘பார்னை’ அல்லது ஒரு நபிவழியை விடுவது அறியாமை, அவகாசமின்மை, இயலாமை, இவற்றால் நிகழலாம். ஆனால், தாழியைச் சிரைக்கும் காரியம், அதைற்கென முயற்சி எடுத்து, நேரத்தை ஒதுக்கி, பணத்தைச் செலவழித்துச் செய்யுங் காரியமாக இருப்பதால், நபிவழியை மறுப்பதாக அமைந்து, ‘குப்ரை’- இறை மறுப்பை

உண்டாக்கும். இதனாலேயே, நான்கு இமாம்களும் தாழையை விடுவது நடி வழியாக இருந்தாலும். சிரைப்பது ‘ஹராம் என்று ஏகோபித்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

முஸ்லிம்ஸாதான் தாழ சிரைப்பதையும் அண்ணலார் விரும்ப வில்லையே!

பெருமானார்(ஸல்) அவர்களது காலத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவம் இதை உண்மைப்படுத்துகிறது.

ஒரு முஸ்லிம் அல்லாத அரசப் பிரதிநிதி, தாழையைச் சிரைத்த வனாகவும், மீசையை வளர்த்துவனாகவும் பெருமானார்(ஸல்) அவர்கள் முன்வந்து, தலையைச் சாய்த்து மரியாதை செலுத்தினான். ‘ஏன் இவ்வாறு செய்கிறாய்?’ என்று பெருமானார்(ஸல்) கேட்டார்கள். அதற்கு அவன், எங்கள் ‘ரப்பு(அரசன்) இவ்வாறு செய்யக் கட்டளை இட்டிருக்கிறார்’ என்றான். அதற்குப் பெருமானார்(ஸல்) அவர்கள், ‘அப்படியா? எனது ரப்பு (அல்லாஹ்) தாழையை வளர்க்கும்படியும், மீசையை வெட்டும்படியும் கட்டளையிட்டுள்ளான்’ என்றார்கள். இதீவிருந்து இரண்டு விழைங்கள் தெரிய வருகின்றன. ஒன்று: முஸ்லிம் அல்லாத ஒருவன் தாழையைச் சிரைப்பதை விரும்பாத பெருமானார்(ஸல்) அவர்கள், ஒரு முஸ்லிம் தாழையைச் சிரைப்பதை எவ்வாறு விரும்புவார்கள்? அடுத்து, தாழ ஒரு கடமை என்றும் தெரியவருகிறது. இன்றைய முஸ்லிம் அறிஞர்களுக்கு மத்தியிலும் தாழையைச் சிரைக்கும் வியாதி அதிகரித்திருப்பதால், இந்த விளக்கங்கள் அவசியமானவையாக இருக்குமென்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும்.

உடை, தாழ இந்த இரண்டிலும் இன்றைய அறிஞர்கள் பின்பற்றுவதை பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாதவையாக இருந்தாலும், சுகாதாரக் கேட்டை விளைவிப்பவனாக இருந்தாலும், அதீகமான மக்களால் விரும்பி வரவேற்கப்படுவதால், “நாகரிகம்” என்று கருதப்படுகின்றன. இதேபோல், இந்த மக்களால் “பத்தாம் பசலிப் பழக்கம்” என்று தள்ளப்படும் பழங்காலத்துப் பழக்கங்களும், இந்த 20ஆம் நூற்றாண்டில் பெரும்பான்மை மக்களால் விரும்பி வரவேற்கப்பட்டால், அவையும் இன்றைய நாகரிகங்களாக மாறிவிடும். இன்றைய நாகரிகப் பெண்மணிகளின் அரை நிர்வாண உடைகளையும், பழங்காலத்துச் சிற்பங்களிலுள்ள பெண்களின் உடைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இந்த உண்மை உணரப்படும். அடுத்து, 21ம் நூற்றாண்டில், ‘நிர்வாணமாகப் பிறக்கும் மனிதன், ஏன் ஆடை அணிய வேண்டும்? மிருகங்கள், பறவைகள் ஆடைகள் இல்லாமல் வாழ்க்கை நடத்தவில்லையா? ஏன் வீண் பணச் செலவு? மனிதனும் நிர்வாணமாக வாழ்க்கை நடத்தலாமே!’ என்று ஒரு “அதிமேதாவி” சொல்லி,

அது பெரும்பான்மை மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டால், அதுதான் 21ஆம் நூற்றாண்டின் நாகரிகமாகும். அன்று ஆடை அணிபவர்கள் காட்டுமிராண்டிகளாகக் கணிக்கப்படுவர். ஆம்! ஆதீ வேடனின் நிலை 21ஆம் நூற்றாண்டின் நாகரிகமாகிவிடும். ஏன்? இன்றே உலகின் பல பகுதிகளில் மக்கள் நீர்வாணமாக வாழ ஆரம்பித்து விட்டதாக அறிகிறோம்.

பெரும்பான்மை சிறுபான்மை மதிப்பீடு சரியானதா?

கலையின் “வளர்ச்சி”, “நாகரிகம்” என்ற பெயர்களால் சினிமாத் துறையில், ‘பெரும்பான்மை மக்கள் விரும்பி வரவேற்கிறார்கள்’ என்ற ஒரே காரணத்தால் புகுத்தப்பட்டுள்ள பல அலங்கோலங்கள் மனிதன் மிக வேகமாக மிருக நிலைக்குப் பின்னேறிக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதை உண்மையான அறிஞர்களுக்குப் புலப்படுத்தாமலில்லை.

முற்காலத்தில் பெரும்பான்மையான மக்கள் நல்லவர்களாகவும், சிறுபான்மையினர் கெட்ட மக்களாகவும் இருந்த காரணத்தால், அன்று பெரும்பான்மை மதிப்பீடு சரியானதாக இருந்திருக்கலாம். இன்றோ, நிலை தலைக்மூர் இருக்கின்றது. கெட்ட மக்களைப் பெரும்பான்மையினராகக் கொண்டுள்ள இன்றைய உலகில், பெரும்பான்மை கணக்குப்படி பார்த்தால், கெட்ட காரியங்களைத்தான் சிறந்தவையாகவும், மேலானவையாகவும் ஏற்றுக்கொள்ள நேரிடும். கல்வி, அரசியல், கலை இன்னும் சகல துறைகளிலும் சிறிது உற்று நோக்கினால், இந்த உண்மை நன்கு புலப்படும். 14 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே பரிசுத்த “இஸ்லாம்” மார்க்கம் எண்ணிக்கை அடிப்படையிலான ஜனநாயகத்தை அனுமதிக்காததற்கு இதுவும் ஒரு முக்கிய காரணமாகும்.

என்று, மனிதன் காண்பது வெற்றியா? தோல்வியா?

இப்படி, சகல துறைகளிலும் அந்தந்த காலத்து மக்களில் பெரும்பான்மையினர் விரும்பி வரவேற்கும் காரியங்கள், அன்றைய நாகரிகம், வளர்ச்சி, முன்னேற்றம் என்று கொள்ளப்படுகின்றன. வேறு எந்த நிலையும் பார்க்கப்படுவதில்லை. இந்த உலகாதாயவாதிகள் புரியும் இன்னொரு மாபெரும் தவறு, பொருட்களின் முன்னேற்றத்தைத் தங்களின் முன்னேற்றமாகக் கொள்வதாகும். இரும்பில் பாடுபட்டதால், இரும்பு ஆகாய விமானமாக, ராக்கெட்டாக, வைக்கீங்காகப் பறக்கின்றது. மண்ணில் உழைப்புச் செலுத்தியதால், பல மாடிக் கட்டிடங்கள் தோன்றி இருக்கின்றன. இப்படி உழைப்புச் செலுத்தப்பட்ட அத்தனைப் பொருட்களும் முன்னேறி இருக்கின்றன. உழைப்பைச் செலுத்திய மனிதன், நிச்சயம்

பின்னேறித் தான் ஆகவேண்டும். இது ஒரு மாபெரும் நியதி; மரத்தில் உழைப்புச் செலுத்த ஆரம்பித்தத் தச்சன், மாலையில் களைத்து விடுகின்றான். அவன் உபயோகித்த ஆயுதங்கள், மழுங்கி மொட்டையாகி விடுகின்றன. ஆனால், உழைப்பு செலுத்தப்பட்ட மரம், அழகிய ஒரு மேசையாக முன்னேறிவிட்டது. இது, எப்படி தச்சன் முன்னேற்றமாகும்? இப்படித் தன் பின்னேற்றத்தை மறந்து, பொருட்களின் முன்னேற்றத்தைத் தன் முன்னேற்றமாகத் தவறாகக் கணக்குப் போடுகின்றான் மனிதன். 50 வருடங்களுக்கு முன் வாழ்ந்த மக்களிடம் காணப்பட்ட நேர்மை, நாணயம், நல்லொழுக்கம் இன்றைய மக்களிடம் காணப்படுவதில்லை. உண்மையில், காலஞ் செல்லச் செல்ல மனிதனின் வயது, உடல் பலம், மூளை பலம் அத்தனையும் குறைந்து கொண்டே வருகின்றன. ‘இறைவனுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கும் தனி ஒரு மனிதன் இருக்கும் வரை, இறைவனால் உலகம் அழிக்கப்படமாட்டாது’ என்ற நபிமொழிக்கிணங்க, உலகம் அழிவை நோக்கி மிக வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பது புலனாகிறது. உலகம் நிச்சயம் அழிந்து, மறுமை சம்பவித்தே தீரும் என்ற மாபெரும் உண்மை இங்கு நிருபிக்கப்படுகின்றது.

இன்று தானே மனிதன், விஞ்ஞானத்தில் மிகவும் முன்னேறியிருக்கிறான்; நவீன் கருவிகளைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறான்? என்று சிலர் நினைக்கலாம். மனிதன் கண்டுபிடித்திருக்கிறான் என்பதை விட, இறைவன் வெளியாக்கியிருக்கிறான் என்பதே உண்மையாகும். விஞ்ஞானிகளின் கண்டுபிடிப்புகளையும், அவற்றைக் கண்டுபிடித்த முறைகளையும் அலசிப்பார்க்கும் அறிஞர்களுக்கு இக்கூற்று புலப்படாமலில்லை. எந்தெந்த காலத்தில் எது எது மனிதனுக்குத் தேவையோ, அதை யார் மூலமாகவது இறைவன் வெளியாக்கி விடுகிறான். 100 மைல் தொலை தூரத்தையும் நடந்தே கடக்கும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தான் அன்றைய மனிதன். நடந்து கடக்கும் ஆற்றலை இழந்து விட்டான் இன்றைய மனிதன். அவனது இயலாத நிலையறிந்து, அதற்கேற்றவாறு வாகனங்களைக் கொடுத்து உதவி இருக்கிறான், எல்லாம் வல்ல ஏகன் அல்லாஹ்(ஜல்). ஆக, மனிதன் தன்னைப் பொருத்தமட்டவும் மிகவும் வீழ்ச்சியடைந்திருக்கிறான். காரணம், அவன் தன்னில் பாடுபடுவதை விட்டுவிட்டான்.

கவிதைகள், அன்றும்! என்றும்!

நீங்கள் கவனஞ் செலுத்தும் இலக்கியத் துறையை எடுத்துக் கொள்ளங்கள், பழங்காலத்துக் கவிதைகளையும், இன்றையக் கவிதைகளையும் ஆராய்ந்து பாருங்கள், அன்றைய கவிதைகள் கடினமானவையாகவும், இன்றைய கவிதைகள் எளிய நடைகளிலும் இருப்பதைப்

பார்க்கலாம். அன்றைய கவிதைகளைப் போல் இன்று ஒருவன் புனைந்தால், அவன், மக்களால் விரும்பி வரவேற்கப்படமாட்டான். இன்றையக் கவிதைகளை அன்றைய மக்கள் கவிதைகள் என்றே சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். காரணம், அன்றைய மக்கள், கடின வார்த்தைகளையும் அறியும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தார்கள். இன்றைய மக்கள், அந்த ஆற்றலைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இழந்து வருகிறார்கள்.

மக்களின் அறிவு நிலையைப் புரிந்துகொண்டு, அதற்கேற்றவாறு கவிபாட முனைந்தான் பாரதி, மக்களால் வரவேற்கப்பட்டான், அவனுக்கு மக்களுக்கு மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள செல்வாக்கைக் கண்டு, இன்றைய கவிஞர்கள் பாரதியைப் பின்பற்றுகிறார்கள். அவ்வளவுதான்! இதை எப்படி இலக்கிய வளர்ச்சி என்று சொல்ல முடியும்?

ஆக, மறுமையை மறுக்கும் உலோகாதாயவாதிகளால் “நாகரீகம்”, “வளர்ச்சி”, “முன்னேற்றம்” என்று சொல்லப்படுபவை ஒன்றில் அன்றைய பெரும்பான்மை மக்களால் விரும்பி வரவேற்கப்படுபவையாக இருக்கும்; அல்லது, மனிதன் பொருட்களில் பாடுபட்டின் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள பொருட்களின் முன்னேற்றமாக இருக்கும். இவை, உண்மை நாகரிகமுமல்ல, உண்மை வளர்ச்சி முன்னேற்றமுமல்ல! நாஸ்தீக உலோகாதாயவாதிகள் மாபெரும் அஞ்ஞானத்திலும், நஷ்டத்திலும் இருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவான ஒரு விஷயம்.

பல மதங்கள் ஏற்பட அல்லாஹ்தான் காரணமா?

அடுத்து, ஆஸ்தீகர்களில் இரு கூட்டமுண்டு, ஒரு கூட்டம் மறுமையை நம்பினாலும், அந்த வாழ்க்கையை அடைந்து கொள்ள இறைவன் காட்டிய ஒரே மார்க்கத்தை மறந்து, அல்லது மறுத்து, மனிதர்களால் கற்பனையாகப் படைக்கப்பட்ட மதங்களைப் பின்பற்றுவார்கள். “எம்மதமும் சம்மதம்” என்று அறிஞர்களும் சொல்லும் இச்சயமத்தில், மதங்களைப் பற்றியும் நாம் விளங்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. மனித வெற்றிக்காப் பல மதங்களை இறைவனே கொடுத்தான் என்றால், நிச்சயம் இறைவன் நேர்மையற்றவனே! உண்மையில், இறைவன் மிக நேர்மையான், அவன், பல மதங்களைக் கொடுக்கவில்லை. மாறாக, ஒரே ஒரு மார்க்கத்தைத் தான் கொடுத்தான். ஹஜ்ரத் ஆதும்(அலை) அவர்கள் தொடுத்து, ஹஜ்ரத் முஹம்மத நபிலூல் அவர்கள் வரை 124000 நபிமார்களைக் கொண்டு ஒரே மார்க்கத்தைத் தான் போதித்தான். அதுவே இஸ்லாம் மார்க்கம்! வேண்டுமானால் ஹஜ்ரத் ஆதும்(அலை) அவர்கள் போதித்தது வளர்ச்சியின் ஆரம்பக்கட்டத்தில் இருந்த “குழந்தை இஸ்லாம்”

என்றும், இறுதியாக ஹஜரத் முஹம்மது நபிஸல்) அவர்கள் நிலை நாட்டியது, வளர்ச்சி பூரணத்துவம் பெற்ற, அதன் பின் வளர்ச்சியே இல்லாத “முழு மனித இஸ்லாம்” என்றும் சொல்லலாம். நபிமார்களுடைய காலங்களில் மார்க்கத்தில் வளர்ச்சியும், மாறுதல்களும் ஏற்பட்டுவந்தன. முன்னைய நடைமுறைகள் ரத்து செய்யப்பட்டு புதிய நடைமுறைகள் அமுல்படுத்தப்பட்டன. உதாரணமாக, ஆதி பிதா ஹஜரத் ஆதும் (அலை) அவர்களது காலத்தில் சகோதரன், சகோதரியை மணமுடிப்பது ஆகுமான தாக இருந்தது.

பின்னால் வந்த ஒரு நபியால் அது மாற்றப்பட்டு, சகோதரியை அல்ல; சகோதரி மகளை மணந்து கொள்ளலாம் என்று மாற்றப்பட்டது. இப்பழக்கத்தை இன்றும் கூட ஹிந்து சமூகத்தில் காணலாம். இதீவிருந்து, ஹிந்து மதம் ஆரம்ப காலத்தில் ஒரு நபியால் போதீக்கப்பட்ட ஆரம்பகால இஸ்லாம் மார்க்கத்தின், ஒரு கற்பனை வடிவமே என்பது புலனாகின்றது. ஆரம்ப கால மார்க்கத்தை “சமயம்” என்று சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அந்தச் சமயத்தில் பின்பற்றப்பட வேண்டிய வாழ்க்கை நூறி என்பதைச் “சமயம்” சுடிக் காட்டுகின்றது. “மார்க்கம்” மனித வாழ்க்கை இப்படித்தான் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்று எல்லை வகுப்பதாகும். இது, இறைவனால் கொடுக்கப்பட்டது. “மதம்” சில சடங்குகளைக் கொண்டு மோட்சம் பெறலாம் என நம்பவைப்பது. “மதங்கள்” நபிமார்கள் மீது முரட்டுப் பிரியங்கொண்ட மூடர்களாலும், மதங்களைக் காட்டி மக்களைச் சுரண்டி வாழ எத்தனித்த எத்தர்களாலும் கற்பனையாகப் படைக்கப் பட்டவை. ஆக, “எம்மதமும் சம்மதம்” என்று சொல்வதில் தவறு இல்லை. மதங்களோடு “இஸ்லாம் மார்க்கத்தைச்” சேர்க்க முடியாது. உதாரணமாக, $38+48=86$. இதனை ஒருவர், 82 என்றும், இரண்டாமவர், 78 என்றும், மூன்றாமவர், 76 என்றும், இன்னொருவர், 68 என்றும், இப்படியே 86 அல்லாத வேறு எண்களைக் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். 86 என்று சொல்லியவரைத் தவிர்த்து, இதர அனைவரும் நிலையில் சமமானவர்களே! ஆனால், 86 என்று சொல்லியவரையும் அவர்களோடு சமமாகச் சொல்ல முடியுமா? இந்த இடத்தில் முக்கியமாக ஒன்றைக் கவனிக்கவேண்டும். முஸ்லிம் பெயர் தாங்கிகளாக இருந்து கொண்டு, அல்லாஹ்வும், ரகுலும் ஒன்று என்று சொல்லிக்காண்டு, அல்லாஹ்வுக்கு மாத்தீரம் கொடுக்க வேண்டிய அந்தஸ்துகளை, நபிமார்களுக்கும், வலீமார்களுக்கும் கொடுத்துக் கொண்டு, பெருமானார் (ஸல்) அவர்களது வாழ்க்கையில் செய்து காட்டாத நவீன் ‘பிதுஅத்தான் காரியங்களைச் சடங்குகளாகச் செய்து கொண்டு, தாங்கள்தான் அசல் முஸ்லிம்கள் என்று சொல்லிக் கொள்வோரும் ஏனைய மதவாதிகளைப்

போல் மதவாதிகளே. அவர்கள் “இஸ்லாம்” மார்க்கத்தைப் பின்பற்ற வில்லை என்பதை உணர வேண்டும்.

‘இஸ்லாம் மார்க்கம்’ ஒன்றே இயங்கும் மார்க்கமாகும். அது ஒன்றே இறைவனது அரசாங்கத்தின் செலவாணியிலுள்ள நெறியாகும். முன்னென்ற நபிமார்களது நடைமுறைகள் இறைவனால் ரத்துச் செய்யப்பட்டு விட்டன. இறைவனுக்கும், மதங்களுக்கும் சம்பந்தமே இல்லை. இஸ்லாத்தை “மதம்” என்றும், “சமயம்” என்றும் இன்று நமது அறிஞர்களும் சொல்வது வேதனைக்குரிய விஷயமாகும். “இஸ்லாம்” ஒரு மார்க்கமே. மதமென்றோ, சமயமென்றோ சொல்வது மாபெரும் தவறாகும்.

குழந்தை வயதில் கைத்தக சட்டை வாலிப வயதில் பொருந்துமா?

இந்த மதவாதிகளிடத்தில், அவர்கள் எந்த நபியின் பெயரால் தங்கள் மதத்தைக் கற்பனை செய்துள்ளார்களோ, அந்த நபியின் காலத்து அனுஷ்டானங்கள் நாகரிகமானவையாகக் கொள்ளப்பட்டும். இறைவனால் மாற்றப்பட்ட சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு மாரடிப்பார்கள். பிறந்த சமயத்தில் தைத்த ஒரு சட்டையை வைத்துக்கொண்டு 10 வயது சிறுவன் ஒருவன், “நான் பிறந்த சமயத்தில் எங்கம்மா பிரியத்தோடு எனக்காகத் தைத்த பட்டுச் சட்டை; இதைத்தான் நான் போடுவேன்” என்று அடம் பிடிப்பது போலாகும். அல்லது எடைகளுக்கு வருடா வருடம் முத்திரையிட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அரசாங்கச் சட்டத்தை மதியாத வியாபாரி, என்னுடைய எடைகளைப் பரீட்சித்துப் பாருங்கள். அவை மிகவும் சரியாக இருக்கின்றன. நான் ஏன் முத்திரையிடவேண்டும்? என்று அடம் பிடிப்பது போல் இருக்கிறது. சேரியில் பிறந்தவர்கள், சேரி வாழ்க்கை தான் எங்களுக்குச் சிறப்பு; சேரியை விட்டு வரமாட்டோம் என்று சொல்வதில்லை. ஏழைக் குடும்பங்களில், பிறந்தவர்கள் ஏழைகளாய் வாழ்வதில் தான் ஏற்றம் இருக்கிறது என்று இயம்புவதில்லை. கல்வியற்ற குடும்பங்களில் பிறந்தவர்கள், கல்வியற்ற மடையர்களாக இருப்பதில் தான் எங்கள் பாரம்பரியம் காப்பாற்றப்படும் என்று வாதம் செய்வதில்லை. அப்படியானால், தவறான மதங்களைப் பின்பற்றும் குடும்பங்களில் பிறந்தவர்கள், அந்தத் தவறான மதங்களைப் பின்பற்றுவதில் தான் எங்களுக்குச் சிறப்பு என்று ஏன் சொல்ல வேண்டும்? உண்மையில், சேரி வாழ்க்கையைவிட, ஏழையாய் இருப்பதை விட, அறிவற்ற மடையனாகத் தீகழ்வதை விட, தவறான மதங்களைப் பின்பற்றுவது மாபெரும் தவறாகும். இந்த உண்மையை இந்த மதவாதிகள் உணர வேண்டுமே! இந்த மதவாதிகள் எவ்வளவு பொரிய மேதைகளாகவும், விஞ்ஞானிகளாகவும், செலவந்தர்களாகவும், பதவியுடையவர்களாகவும் இருந்தாலும், மாபெரும் நல்லத்தின் வாழ்க்கையே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இறுதிக் கூட்டம், இறைவனையும், மறைவானவற்றையும் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்வதோடு, செயல்படக்கூடியவர்கள். இந்த “மேன் க்களிடத்தில் ‘நாகரிகம்’ என்றால், அது, அல்லாஹ்(ஜல்) நபிமார்களைக் கொண்டு மனித வர்க்கத்திற்குக் கற்றுக் கொடுத்து, இறுதி நபி எம் பெருமானார்(ஸல்) அவர்கள் நாகரிகத்தைச் சம்பூரணப்படுத்தி வைத்தார்கள். அதைவிடச் சிறந்த நாகரிகத்தை அவர்களுக்கு முன்பு யாரும் காட்டியதில்லை. உலகம் அழியும் வரை யாராலும் காட்டவும் முடியாது. தனி ஒரு மனிதன் அவர்களைப் பின்பற்றும் நிலை ஏற்பட்டாலும், அவனே நாகரிகவாதி. பாக்கி அனைவரும் காட்டுமிராண்டிகளே! அந்த நாகரிகம் பகுத்தறிவுக்குச் சரியானது. விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியது. காலத்தால் பழமையானதாக ஆக்கப்படாமல், அன்றும் இன்றும், என்றும் நவீனமாகத் தீகழ்வது.

‘முன்னேற்றம்’, “வளர்ச்சி” என்றால், பிற பொருட்களில் பாடுபடுவதைவிடத் தன்னில் பாடுபட்டு அடைந்து கொள்ளும் அசல் முன்னேற்றமும், வளர்ச்சியுமாகும். இந்த மனித நாகரிகத்திற்காக, முன்னேற்றத் திற்காக மக்களில் பாடுபட்டவர்கள், இறைவனால் அனுப்பப்பட்ட இறைத் தூதர்கள் தான் நபிமார்கள்! இந்த 124000 நபிமார்கள், மனிதப் புனிதர்கள் செய்த பணி, உயர்பணி! இறுதி நபி எம் பெருமானார்(ஸல்) அவர்களால், அவர்களது உம்மத்துக்களாகிய நம்மீது பணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக, நாம் அந்த வெற்றிக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கவேண்டியவர்கள்.

யட்டம் யதவிகளிலா நமது வெற்றி கீருக்கிறது?

எனதருமை அறிஞர் பெருமக்களே, கவிஞர் தீலகங்களே! இப்போது சொல்லுங்கள்; இறைவனையும் மறுமையையும் ஏற்றுக் கொண்ட நாம், இறைவனைத் தீருப்திப்படுத்துவதை விட்டு, மாபெரும் நஷ்டத்தில் இருக்கும் மக்கள் கூட்டங்களைப் போல், மக்களைத் தீருப்திப்படுத்தும் நோக்கோடு, மக்களால் விரும்பி வரவேற்கப்படும் துறைகளில் பாடுபடுவதைக் கொண்டு, அழியும் உலக வாழ்க்கையில் பதவிகளையும், பட்டங்களையும் அந்தஸ்துகளையும், செல்வங்களையும் அடைவது கொண்டு, நாம் வெற்றியடைந்து விட்டோம் என்று கருதுவோமே யானால், வாழ்க்கையின் இலட்சியத்தை எட்டிவிட்டோம் என்று என்னுவோ மேயானால், அவர்களைப் போல் நாமும் மாபெரும் நஷ்டத்திலேயே இருக்கிறோம். அவர்களுக்கும், நமக்கும் வித்தியாசமே இல்லாது போய்விடும். நமது பணி அவையல்ல. நமது இலட்சியமும் அவையல்ல. எல்லாம் வல்ல ஏகன் அல்லாஹ்(ஜல்) தனது அருள்மறையில்,

“உங்களுக்கு இறப்பையும், பிறப்பையும் அளித்திருப்பது, உங்களில் அழகிய செயல்களை உடையவர்கள் யாரெனப் பார்டிசிக்கும் பொருட்டே” (67-2) எனத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளான். கேள்விக்குரிய பதிலாக இருந்து, அரைகுறையாக இருந்தாலும், ஒரு சில புள்ளிகளாவது கிடைக்கும். அதே வேளை, கேள்விக்குரிய பதிலாக இல்லாமல், 100க்கு100 கிடைக்குமளவுக் குத் தீற்மையோடும், சிறந்த முறையிலும் எழுதப்பட்டாலும் கிடைப்பது 0 என்பது நீங்கள் அனைவரும் அறிந்த ஒரு விஷயமே. இப்போது கேள்விக்குரிய பதிலை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறோமா? என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். அழகிய செயல்களை உண்டாக்கப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோமா? என்று பகுத்துப் பாருங்கள்.

அறிஞர் பெருமக்களே, கவிஞர் தீலகங்களே,இப்போது நம் முன்னால் இருக்கும் மாபெரும் பணி, அழியும் பொருட்களில் பாடுபடுவதை விட்டு, நம்மில் பாடுபடுவதை நாம் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நாம், அழகிய செயல்களை உடையவர்களாக, பிறருக்கு அழகிய ஒரு முன் மாதிரியாக ஆகவும், பிறரை அழகிய செயல்களையுடையவர்களாக ஆக்கவும் என்ன செய்ய வேண்டுமோ, அதைச் செய்ய வேண்டும்! அப்பணி எப்பணி தெரியுமா? அதுநான், 124000-நுபிமார்கள், மனிதுப் புனிதர்கள் செய்து பணி! “இதைத்தான் ஒரு கூட்டத்தார் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களே! அவர்கள் ஒரு துறையில் பாடுபடுகிறார்கள்; நாங்கள் ஒரு துறையில் பாடுபடுகிறாம். எல்லோரும் நல்லவற்றைத்தான் செய்கிறோம்” என்று சிலர் முன்னுமுன்னுப்பது என் காதுகளில் விழுகின்றது. இங்கு தான் நாம் மாபெரும் தவறு செய்கிறோம். இதர துறைகளைப் போல், இதுவும் ஒரு துறை எனத் தவறாக எண்ணுகிறோம். எப்படி, அறிஞர்களே எல்லா மதங்களைப் போல் இஸ்லாமும் ஒரு மதமென்று தவறாகக் கருதுகிறார்களோ, அதைப் போலவே நாம் செய்யும் இதர பணிகளைப் போல் இதுவும் ஒரு பணி எனத் தவறாகக் கருதுகிறோம். ‘இஸ்லாம் இறைவனால் கொடுக்கப்பட்ட நேரான, சரியான ஒரே மார்க்கம், “மதங்கள்” மனிதர்களால் கற்பனையாகப் புனையப்பட்ட தவறான பொய்யான வழிகள். இஸ்லாத் தீற்கும், மதங்களுக்குமிடையில் மலைக்கும், ஏன்! அதை விட விசாலமான வேற்றுமையுண்டு. இதேபோல், இறைவனால் பணிக்கப்பட்ட “தப்லீக்” பணிக்கும், மனிதர்களால் உருவாக்கப்பட்ட இதர பணிகளுக்கு மிடையில் மாபெரும் வேற்றுமையுண்டு. இறைவனால் பணிக்கப்பட்ட தப்லீக்” பணியைத் தான் முதல் பணி என்று மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்

செயல்படக் கூடியவனே உண்மை முஸ்லிம். கலிமா சொல்லிய ஒவ்வொரு முஸ்லிம் மீதும் கடமையாக்கப்பட்ட பணி புனித “தப்லீஃக்” பணி. இப்பணியை விட்டு எப்பனி செய்து, உலகின் அனைத்துப் பாக்கியங்களையும் ஒருங்கே ஒருவன் பெற்றாலும், அவன் மாபெரும் நஷ்டவாளியோ! இறைவனிடத்தில் அவனுக்குக் கிடைப்பது 0 தான். காரணம், கேள்விக்குரிய பதில் அவனிடம் இல்லை.

‘இந்த இஸ்லாம் வேண்டாம்’ எனக் கூற விடலாமா?

எனதருமை அறிஞர் பெருமக்களே, கவிஞர் தீலகங்களே! தயவு செய்து இந்த இடத்தில், ஆழந்த சிந்தனையோடு கவனியுங்கள். நீங்கள் அனைவரும் புத்திசாலிகள்; ஆற்றல் மிக்கவர்கள்; ஆழிய சிந்தனை உடையவர்கள். உங்களைப் போற்றிப், பாராட்டி, மகிழ்ந்து பின்பற்றும், மக்கள் கூட்டம் அநேகம் உண்டு. உங்களைப் பின்பற்ற இலட்சக் கணக்கான, ஏன் கோடிக்கணக்கான மக்கள் காத்திருக்கின்றனர். நபிமார்கள் செய்த அந்தத் தூய பணியைச் செய்ய முற்றிலும் தகுதி பெற்ற நீங்கள், அப்பணி விட்டு வேறு பணிகளில் ஈடுபட்டிருப்பதின் காரணமாக, உங்களைக் கண்டு சிறப்புப் பெற வேண்டிய அப்புனிதப் பணியின் இன்றைய நிலை என்ன? தகுதியற்றவர்கள் தங்கள் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள சுமையின் அளவை விளங்கித் தங்கள் தீற்மைக்கேற்றவாறு செய்து வருகிறார்கள். அவர்களின் தீற்மையின்மையின் காரணமாக, அந்தப் புனித இறைப் பணியில் பல குறைகள் புகுந்து விட்டன. இச்சமயத்தில் உரிய கவனஞ் செலுத்தப்படாவிட்டால், மீண்டும் புனித தப்லீஃக் பணி நம்மை விட்டும் உயர்த்தப்படுமோ! அறியாத மக்கள் செய்யும் தவறுகள் காரணமாக, மௌனமாது ஓதுதல், மீலாது விழாக்கள் நடத்தல் காரணமாக, மௌனமாது ஓதுதல், மீலாது விழாக்கள் நடத்தல் ஆகியவை மார்க்க அறிஞர்களால், ‘பித்து’ என்று அறையப்பட்டது போல், இப்புனிதப் பணியும் ‘பித்து’ என்று சொல்லப்படும் காலம் சம்பவித்து விடுமோ! என்ற அச்சம் மேலிடுகின்றது. அரைகுறையாகச் செய்யப்படும் இப்புனிதப் பணியின் காரணமாகவே, இன்று அகில உலக ரீதியில் ஏற்பட்டுள்ள விழிப்புணர்ச்சி, மறுமலர்ச்சி அறிஞர்களாகிய நீங்கள் நன்கு அறிந்தவையே, தகுதியடையவர்கள் முறைப்படி இந்தப் பணியின் உயர்வையும், சிறப்பையும் விளங்கி, முறைப்படி செய்ய முன்வந்தால், அகில உலகமும் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் நாள் வெகு தூரத்தில் இல்லை என்று அறுதியிட்டு உறுதி சொல்லலாம். முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கை நிலைகளைப் பார்த்து, ‘இதுவா இஸ்லாம்? இந்த இஸ்லாம் எங்களுக்கு வேண்டாம்! என்று

இஸ்லாத்தைத் தமுவ விரும்புவர்கள் சொல்வது போல், இம்மாபெரும்புனிதப் பணியில் ஈடுபெவர்கள் அறிந்தோ, அறியாமலோ செய்யும் தவறுகளின் காரணமாக, அந்தத் தவறுகளைப் பார்க்கும் மக்கள், ‘இதுவாதப்ளீக் இந்தத் தப்ளீக் எங்களுக்கு வேண்டாம்!’ என்று சொல்லும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அறிஞர் பெருமக்களாகிய நீங்கள் செய்ய வேண்டிய இந்த உயர் பணியை அவர்கள் செய்வதின் காரணமாக, இந்தத் தூர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்தத் தவறுகளுக்கு அவர்கள் இறைவனால் குற்றம் பிழிக்கப்பட மாட்டார்கள். காரணம், தங்களின் இயலாமையை உணர்ந்திருந்தும், இறை ஆணையை விளங்கிச் செயல்படுகிறார்கள். இந்தத் தவறு களுக்கு அறிஞர் பெருமக்களாகிய நீங்கள் பதில் சொல்லி ஆக வேண்டுமோ என அஞ்சுகிறேன்.

அறிவும், ஆற்றலும், செல்வாக்கும் பெற்ற உங்களது பணியல்லவா அது? அதுவும் இறைவனால் பணிக்கப்பட்டதல்லவா? அதைவிட்டு மனிதர்களால் பணிக்கப்பட்ட பணிகளில் ஈடுபெவதை எப்படி இறைவன் ஏற்றுக் கொள்வான்? தயவு செய்து ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

நான் ஓர் ஆலிம் அல்ல! என்றாலும்.....

அறிஞர் பெருமக்களே, கவிஞர் தீலகங்கள் யாரையும் குறை கூற வேண்டும், இடித்துக் காட்டவேண்டும் என்பது எனது நோக்கமல்ல. எல்லாம் வல்ல ஏகன் அல்லாஹ்(ஜல்) மீது ஆணையிட்டுச் சொல்கிறேன்! அது எனது நோக்கமல்ல! உலகில் வாழும் ஒவ்வோர் ஆனாலும், பெண்ணும் இஸ்லாத்தை விளங்கிப் பரிசூரண வெற்றியடைய வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என்பதே எனது பேராசையும், பெருநோக்கமுமாகும். அதற்காக, எனது பணி என்ன என்பதே எனது கவலையும், சிந்தனையுமாகும். கடந்த ஏழ வருடங்களாக எனது உள்ளத்தை அழுத்திக் கொண்டிருந்த பாரத்தை உங்கள் முன்னால் இறக்கி வைக்கின்றேன். ‘இந்த மூல்லாக்கள் எல்லாம் இப்படித்தான் நாகரிகம் தெரியாமல், பழையவற்றை வைத்துக் கொண்டு மாரடிப்பார்கள்’ என்று நீங்கள் தப்பெண்ணம் கொள்ளாதிருக்கவே, ஆரம்பத்தீலேயே நான், மௌலியி அல்ல; மதரஸா சென்று ஒதியது கிடையாது என்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

இலங்கைச் சர்வகலாசாலையை உங்களில் அநேகர் அறிவார்கள். அதில் இடங்கிடைப்பது அரிதென்று, இந்தியா வந்து பட்டப்படிப்பு படித்துச் செல்லும் பல மாணவர்களையும் உங்களுக்குத் தெரியும். வெள்ளையன் ஆடசிக் காலத்தில் இலங்கை அவனுக்கு ஒரு முக்கிய இடம். வெள்ளையன்

நாகரிகம் முற்றிப் பழுத்து மலிந்த நாடு இலங்கை. அந்த நாட்டிலுள்ள ஒன்றைச் சர்வகலாசாலையில் படித்த எனக்கு அந்த நாகரிகம் புரியாமல் இருக்க நியாயமில்லை. இதற் மாணவர்களைப் போல் படித்தவனுமல்லன் நான்! படிப்பில் முதல் மாணவனாக வர நான் என்றும் தவறியதீல்லை. என் முதலிடத்தைப் பிடித்துக் கொள்ள மாணவர்கள் கடும் முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் சிலரும் அதற்குத் துணை போயிருக்கிறார்கள். எனது முதலிடத்தை அவர்களால் பறிக்க முடிந்ததீல்லை. 80, 85 சராசரி நான் எடுத்திருந்தால், இரண்டாவது மாணவன் 50, 55 சராசரி எடுத்திருப்பான். ஒரு பரிசுளிப்பு விழாவில் தலைமையாசிரியர் இதைச் சுட்டிக் காட்டியது இன்றும் என் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. அத்தனைப் பாடங்களினதும் அனைத்துப் பரிசுகளையும் நான் ஒருவனே பெறக்கூடியவனாக இருந்தேன் என்றால், இறைவன் என்மீது புரிந்திருக்கக்கூடிய கிருபை எவ்வளவு என்பது புரியும். அந்த மாபெரும் கிருபையுள்ள அல்லாஹ்வுக்கு நான் எவ்வளவு நன்றி எந்த வகையில் செய்தாலும் அது குறைவே! இரண்டு முறை இரட்டை வகுப்பு மாற்றம் (Double Promotion) கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறேன். மூன்றாவது முறை கொடுக்கப்பட்டு எனது குறை வயது காரணமாகத் தடுக்கப்பட்டேன். பெரும்பாலான மாணவர்களுக்குக் கசக்கும் கணிதபாடங்கள். எனக்கு இனிக்கும் பாடங்களாகவும், பெரும்பாலும் அவற்றில் 100க்கு 100 வாங்கக் கூடியவனாகவும் இருந்திருக்கிறேன். பல பேச்சுப் போட்டிகளில் முதலிடத்தைப் பெற்றிருக்கிறேன். இத்தனைக்கும் கடும் வறுமையிலும், பல கஷ்டங்களுக்கும் மத்தியில் எனது பள்ளி வாழ்க்கைக் கடந்திருக்கிறது. நானும், எனது தந்தையும் தனியாக இருந்த அங்கு நானே வீட்டு வேலைகளைச் செய்து, சமைத்து, ஆறு மைல்கள் பஸ்ஸிலிலும், இரண்டு மைல்கள் மலையில் ஏறியும், இறங்கியும், அன்றாடம் இந்த நிலையில் படித்து வந்திருக்கிறேன் என்றால், நான் பட்டுள்ள சிரமங்கள் புரியும்.

வெற்றி பெறுவது எந்தப் பரிசுசையில்?

1952 முதல் 1963 வரை எனது பள்ளி வாழ்க்கையும், 1963 முதல் 1970 வரை எனது பொது வாழ்க்கையும் என்னிப் பார்க்க முடியாத பல சம்பவங்களை உள்ளடக்கி இருக்கின்றன. அவற்றை உங்கள் முன் வைப்பது என் நோக்கமல்ல. பெருமைக்காக நான் இவற்றை இங்குக் குறிப்பிடவும் இல்லை. பெருமைக்குரியவன் சர்வ சக்தனான அல்லாஹ் (ஜல்) ஒருவனே. என்னால் இயன்ற மட்டும் இறை ஆணைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பதீன் மூலம், அல்லாஹ்(ஜல்) என்மீது புரிந்துள்ள

அருட்கொட்டகளை வெளியாக்கும் நோக்கத்தோடும், உலகத்தைப் புரியாத, நாகரிகம் தெரியாத ஒரு சிறுவனது பிதற்றல் என நீங்கள் எனது சிந்தனைகளை உதறிவிடக் கூடாது என்ற நோக்கோடும் சிலதைக் குறிப்பிடுகின்றேன். என்னைக் குறைந்தது ஒரு பாடத்திலாவது முந்த முடியாத பல மாணவர்கள் இன்று என்ஜினியர்களாக, டாக்டர்களாக, வெளி நாடு சென்று திரும்பிய நிபுணர்களாக உயர் பதவிகளில் இருக்கிறார்கள். இதே காயல்பட்டினம் பல்லாக்குக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பல்லாக் கெப்பை என்பவர், என்னோடு படித்தவர். இன்று இங்கிலாந்தில் மிக உயர் நிலையில் இருக்கிறார் என்பதையும் அறிகிறேன்.

படிக்குங் காலங்களில் நன்கு படித்துப் பட்டம் பெற்று, உயர் பதவியடைந்து வாழ்க்கையை ஆடம்பற்றாகவும், சிறப்பாகவும், நடத்த வேண்டும் என்ற ஆவல் என்னை ஆட்கொண்டிருந்தது. சர்வகலாசாலை யில் படிக்கும்போது பேராசிரியர்களது வாழ்க்கை முறைகளையும், பண்பாடுகளையும், மாணவ, மாணவிகளின் போக்குகளையும் அலசிப் பார்க்க ஆரம்பித்தேன். என் உள்ளத்தை இருள் கவனியது. இந்த வாழ்க்கைக்காக்கத்தான் இந்த அளவு பாடுபடுகிறோமா? என்று என்னை நானே கேட்க ஆரம்பித்தேன். படித்தால், பட்டம் பெற்றால், பதவி கிடைக்கும்; ஆடம்பற வாழ்க்கை கிடைக்கும். ஆனால் மனிதப் புனிதனாக, மக்களுக்கு ஓர் அழகிய முன்மாதிரியாக, பிறப்பின் இலட்சியத்தை நிறைவேற்றக் கூடியவனாக வாழ்முடியாது என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டேன். நான் படித்த பெளதீக (PHYSICS) சாஸ்திரத்தில், ‘ஒளி’ (LIGHT) என்ற பாடத்தின் ஒரு பிரிவு, ‘ஒளி விலகல்’ (REFRACTION OF LIGHT) ஆகும். மனிதனின் கண் பார்வைக்கு ஒளி (LIGHT) மிக மிக அவசியம். ஒளியின்றிக் கண் பார்க்க முடியாது. நீரில் நேர்த்துடி கோணலாகவும், பாலைவனத்தில் கானல் நீரும் (MIRAGE) கண்ணுக்குத் தெளிவதற்கு இந்த ஒளி விலகலே (REFRACTION OF THE LIGHT) காரணமாகும். இதேபோல், அகப் பார்வைக்கு மதி மிகமிக அவசியம். மதியின்றி அகத்தால் பார்க்க முடியாது. இந்த மதியில் ஏற்படும் மதி விலகல் (REFRACTION OF THE MIND) காரணமாக மனிதன், பொய்த் தோற்றங்களை உண்மைத் தோற்றங்களாகப் பார்க்கிறான். இந்த மதி விலகலின் காரணமாக, மனிதன் அழிந்து படும் இந்த உலகத்தில் அடையும் பட்டம், பதவி, அந்தஸ்து, செல்வம் இவற்றைக் கொண்டு வெற்றி அடையலாம் என ஏமாறுகின்றான் என்ற மாபெரும் உண்மை நன்குப் புரிந்து கொண்டேன். அல்லாஹ்(ஜல்) என் மீது புரிந்த மாபெரும் கீருபையாக இருக்கும் இது. இறை அருளை அடைய

நான் பின்பற்றிய முறைகளையும் சொல்லி விடுகிறேன். எனக்கு விபரம் தெரிந்த காலம் முதல் அல்லாஹ்வின் அச்சம் என் உள்ளத்தில் ஏற்பட்டு விட்டது. தொழு ஆரம்பித்து விட்டேன். சர்வகலாசாலை விரிவரைகளை விட்டும் கூட ஜாம்ஆக்களை நிறைவேற்றக் கூடியவனாக இருந்தேன். சர்வகலாசாலை UE பார்ட்சை நேரத்தில் கூட வெள்ளியன்று ஜாம்ஆவை நிறைவேற்றி விட்டு, 30 நிமிடங்கள் தாமதமாக உயர் கணித (APP.MATHS) பார்ட்சை எழுதச் சென்றேன். விரிவரைகளை விட்டு ஜாம்ஆவுக்குச் செல்வதைப் பார்த்த கணிதப் பேராசிரியர் ‘இப்படிச் செய்வதால் பார்ட்சையில் தோல்வியற நேரிடும்’ என்று சொன்னதற்கு, இந்தப் பார்ட்சையில் தோல்வியடைந்தால் பாதகமில்லை; மீட்டிக் கொள்ளலாம். இறைவனது பார்ட்சையில் தோல்வி அடைந்தால், அது மீட்க முடியாத மாபெரும் நஷ்டப்பாகும் என்று சொன்னேன். கடந்த 77 ஜீன் மாதம் இலங்கை சென்ற சமயம் அவரைச் சந்தித்தேன். என் தோற்றுத்தைப் பார்த்து, உனது இலட்சியப்படியே வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டாய்’ என்று அந்த சம்பவத்தையும் நினைவு படுத்தினார். இஸ்லாத்தின்பால் அவருக்கு அழைப்புத் தந்து, சென்ற மாதம் அவருக்கும், வழமையாக எனக்கு அடுத்த ஸ்தானத்தில், அதாவது 2வது இட்டதைப் பெறுவனும், நெதர்லாண்ட் சென்று தீரும்பி இருக்கும் என்ஜினியருமாகிய கிறிஸ்தவ நன்பனுக்கும் நீண்ட மடல்கள் எழுதியுள்ளேன். இன்றுங்கூட ஜாங்காலத் தொழுகைகளை யும் ஜமாஅத்தோடு தொப்பந்து தொழுது வருவதால், இறைவன் புறத் தீவிருந்து எனக்குத் தெளிவான விளக்கங்கள் கிடைக்கின்றன என்ற விஷயத்தில் உறுதியான நம்பிக்கையுடன் செயல்பட்டு வருகிறேன்.

ஓவ்வொரு மஸ்ஜிதும் ஒரு படைக்களாம்!

இன்று, அறிஞர்களுக்கு மத்தியிலும் தொழுகை விஷயத்தில் பொடுபோக்குக் காணப்படுகின்றது. காரணம் அவர்கள் தொழுகை பற்றி புரிந்து கொள்ளாததே! இறைவனால் மிஹராஜாடைய சந்தர்ப்பத்தில் கடமையாக்கப்பட்ட தொழுகை பல இலட்சக் கணக்கான தத்துவங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு இருக்கிறது. அவற்றில், மிகவும் கேவலமான (அவற்றைத் தத்துவம் என்ற சொல்ல முடியாது) இரண்டு விஷயங்களை மாத்திரம் இங்குக் குறிப்பிடுகின்றேன். அவை இரண்டும் அகில உலகிலும் மிகவும் அவசியமானவையாகக் கணிக்கப்படுகின்றன. எல்லா நாடுகளும் தங்கள் இராணுவப் பலத்தையே நம்பியிருக்கின்றன. நாட்டின் வருமானத் தீல் பெரும் பகுதியான கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழிக் கின்றன. இந்த இராணுவத்தினர் மக்கள் தொகையில் ஒரு சிறு

பகுதியினர்தான்! இவர்கள் என்ன செய்கின்றனர்? தளபதியின் கட்டளைக் குக் கட்டுப்பட்டு நடக்க பயிற்சி எடுக்கின்றனர். உண்மையில், தொழுகையிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு அமைப்பே இது. வருமானத்தின் பெரும்பகுதி யான கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்து, நாட்டின் ஜனத் தொகையில் ஒரு சிறு பகுதியினருக்கு அளிக்கப்படும் பயிற்சியை, இஸ்லாம் அனைத்து மக்களுக்கும் பைசா செலவில்லாமல் தொழுகையின் மூலமாக அளிக்கிறதென்றால், தொழுகையின் சிறப்பைப் பாருங்கள்! இறை ஆணையை ஏற்று, அனைத்து முஸ்லிம்களும் தங்கள் தங்கள் மஹல்லா விலுள்ள பள்ளிகளில் தவறாது ஜமாஅத்தோடு தொழுகைவர்களாய் இருந்தால், ஒவ்வொரு மஹல்லாவிலும் ஒரு தளபதியின் கீழ் ஒரு பட்டாளமே இருக்கிறதென்பதீல் சந்தேகமுண்டா? உலகில் முஸ்லிம்களை ஜயிக்க யாராலும் முடியுமா? சிந்தனை செய்து பாருங்கள்.

அடுத்து, உலகில் எந்தக் காரியத்தின் வெற்றிக்கும் மன ஓர்மை (CONCENTRATION) மிகமிக அவசியமாய் இருக்கிறது. மனத்தை ஓர்மை பெறச் செய்யும் பயிற்சியை எவன் பெற்றிருக்கிறானோ அவன் தீற்மைசாலியாக இருக்கிறான். தொழுகை, மன ஓர்மையை அடைய ஓர் அரிய வழியாக இருக்கிறது. சூரியனில் இருந்து வரும் ஒளிக் கதிர்கள் (BEAMS OF RAYS) சாதாரணப் பணிகளுக்குப் பயன்படுகின்றன. அதே கதிர்கள், ஒரு குவிலென்ஸ் (CONVEX LENS) மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் (FOCUS POINT) குவிக்கப்பட்டால், அந்த இடத்தில் நெருப்பே பற்றி விடும். மேல் நாடுகளில் இந்த முறையைக் கையாண்டு, பல ஆயிரம் டசிரி உஷ்ணத்தைப் பெறுகிறார்கள். மனிதனின் சிதறும் சிந்தனைகளை ஒன்று சேர்க்கும் ஒரு குவிலென்ஸாக (CONVEX LENS) தொழுகை விளங்குகின்றது. முறைப்படிப் பேணுதலுடன் தொழுது வருபவர், சகல காரியங்களிலும் மிகவும் சிறந்து விளங்குவார் என்பதீல் என்ன சந்தேகம் இருக்க முடியும்? வலிமார்கள்(ஆல்லாஹ்வின் நல்லடியார்கள்) பெற்ற விலாயத் சக்தி இந்த அடிப்படையில் பெறப்பட்டதே! மனிதன், சிதறிய சிந்தனையோடு சந்தீர மண்டலம் சென்றான் என்றால், செவ்வாய்க் கிரகத்திற்கு ‘வைக்கிங்’ அனுப்பினான் என்றால், ஓர்மைப்படுத்திய சிந்தனையைக் கொண்டு எவ்வளவு சாதிக்க முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

படித்துப் பட்டம் பெற்று போலி வாழ்க்கை வாழ்வதை விட, இலட்சிய வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் சர்வ கலாசாலையை விட்டும், இலங்கையை விட்டும் 1963-ல் வெளியேறினேன். தாயகம்

திரும்பியநான், அதே இலட்சியத்தைக் காப்பாற்ற பெற்றார், உற்றார், ஊரார் அனைவரையும் துறந்து, வீட்டை விட்டும் 1964-ல் வெளியேற நேரிட்டது. அந்த வெளியேற்றமும் முறைப்படி இருந்தது குறித்து, ஏன் அல்லாஹ் (ஜல்)வுக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். உலகின் எனக்குள்ள பங்கை நானிழுந்துவிட்டேன், பெரிய நஷ்டத்தில் ஆகிவிட்டேன் என்று நீங்கள் நினைத்தால், அது தவறு! யாருக்கும் அடிமைப்பட்டு உத்தியோகம் பார்க்காமல், அந்த வல்லோன் அல்லாஹ்(ஜல்) ஒருவனுக்கே அடிமையாக இருந்து சொந்த முயற்சிகள் செய்தேன். பல துண்பாங்களுக்கும் சோதனை களுக்கும் பிறகு அல்லாஹ்(ஜல்) அந்தப் பாதையை எனக்கு எளிதாக்கி விட்டான். ஆக, உயர்ந்த பட்டத்தைப் பெற்றாலும் அடைய முடியாத வருவாயை மிக எளிதாகவும், நேர்மையாகவும் அடையும் வாய்ப்புகளை அளித்தான். ஆயிரமாயிரமாகப் பொருளீட்டும் பல வழிகள் என முன்னே வந்தன. அவை எனது இலட்சியமாகப் படவில்லை. அவற்றைக் கொண்டு எனது இலட்சியம் நிறைவேறப் போவதுமில்லை. இன்றுங்கூட யாரேனுமோர் அறிஞர் வாழ்க்கையின் வெற்றி, உலகச் சாதனங்களில் இருக்கிறதென்று நிருபித்தால், அவற்றைச் சேர்ந்ததுக் குவித்துக் காட்ட நான் சித்தமாயிருக்கிறேன். நிச்சயம் யாராலும் நிருபித்துக் காட்ட முடியாது. செல்லாரித்த ஈமானால் எதையும் சாதிக்க முடியுமா?

1963லிருந்து 1970 வரை, புனித தப்லீஃக் பணியில் தீவிரமாக ஈடுபட ஆரம்பித்தேன். 1968-ல் அல்லாஹ்(ஜல்) என்னை இன்னொரு பெரிய அறியாமையிலிருந்து விடுவித்தான். இன்று அநேக தீவிரவாதிகள் நினைப்பது போல், அதீகாரத்தைக் கொண்டு, ஊர் கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டு, மக்களை இஸ்லாமிய மார்க்கப்படிநடக்கச் செய்து விடலாம் என்ற நினைப்பு வெறும் கானல் நீர் என்று எனக்குப் புரிந்தது. இவர்கள், 'தப்லீஃக் காரர்கள்; வெறும் கலிமாவையும், தொழுகையும் பற்றித்தானே சதா சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். சமுதாயத்தில் எத்னையோ தீங்குகள் மலிந்து காணப்படுகின்றன. அவை குறித்து எவ்வித முயற்சியும் எடுப்பதில் வையே!' என்று அங்கலாய்ப்பார்கள். இதே அடிப்படையில் இந்த நெல்லை மாவட்டத்தில், சமுதாயத்தை மிகவும் பாழ்படுத்தி வருகிற கைக்கலவிப் பழக்கத்தை, ஊர்க் கட்டுப்பாடு கொண்டு வருவது கொண்டு ஒழித்து விடலாம் என்று தவறாகக் கணக்குப் போட்டேன். ஆறு மாதங்கள் கடுமூயற்சி எடுத்து, ஊர் முக்கியஸ்தர்களின் ஆதரவோடு, காலங்குழி யிருப்பு, உடன்குடி, புதுமனை ஆகிய மூன்று ஊர்களின் 16 தெருக்கள் ஜமாஅத்துகளையும் இணைத்து, கைக்கலவி தடைச் சட்டம் அமலுக்குக்

கொண்டு வரப்பட்டது. முஸ்லிம் சமூக சீர்தீருத்த சபை என்ற பெயரால் அக்கம் பக்கத்து ஊர்களுக்கும் ஜமாஅத்தோடு சென்று இது விஷயத்தில் பாடுபட்டு வந்தேன். இந்தக் காயல்பட்டினத்திற்கும் அதே நோக்கோடு ஜமாஅத்தோடு வந்திருந்தேன். சுற்றிவர உள்ள ஊர்களின் ஒத்துழைப்புக் கிடைக்காதது ஒரு குறை. எங்கள் ஊரிலேயே திருட்டேத்தனமாகக் கைக்கலி கொடுக்க, வாங்க ஆரம்பித்தது பெருங்குறை, பின், நிக்காவும் சபையிலேயே மாப்பிள்ளை, மாப்பிள்ளைத் தகப்பனார், பெண்ணின் தகப்பனார் மூவரிட மும் கைக்கலி கொடுக்கவும் இல்லை, வாங்கவும் இல்லை என்று உறுதி செய்து கையைமுத்து வாங்கப்பட்டது. அதன் பின்னும் திருட்டுப் பழக்கம் ஓழியவில்லை. அப்போது தான் எனக்கு ஒரு விளக்கம் கிடைத்தது. மக்களின் ஈமான் செல்லாரித்துப் போயிருக்கிறது. நீறுடுத்த நெருப்புப் போல் ஈமான் இருக்கிறது. இந்த ஈமானைக் கொண்டு எந்தச் சாதனையும் செய்ய முடியாது. முதலில் இந்த ஈமானின் நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். ஈமானின் உறுதி உண்டாக வேண்டும். அதற்குரிய ஒரே முயற்சி புனித தப்லீஃக் பணி, இதைத் தவிர வேறு வழி என் அறிவுக்கு எட்டவில்லை. இதர முயற்சிகள் அனைத்தை யும் கைவிட்டு, தப்லீஃக் பணியில் முழு கவனமும் செலுத்த ஆரம்பித்தேன். குமரி முதல் இமயம் வரை இப்பணிக்காகச் சென்று வந்தேன். காயல் பட்டினத்தைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகள் தான் நான் மிகவும் தீவிரமாக ஈடுபட்ட பகுதிகள்.

தகாதவர்களிடம் தப்லீஃக் பணி சிக்க விடலாமா?

1970-ல் மீண்டும் என் உள்ளத்தை இருள் கவ்வியது. நான் சென்று கொண்டிருக்கும் பாதை சரியானதுதானா? என்ற சந்தேகம் பிறந்து விட்டது. நான், எனது வழிகாட்டிகளாகக் கொண்டவர்களில் சிலர், ‘விலாயத்’ பதவி வரை எட்டியவர்கள் என்று மக்களால் சொல்லப்பட்டவர்கள் வழி சருகுவதைக் கண்டேன்; நிலை குலைந்தேன். தீவிரமாக ஈடுபடுவதைக் கட்டுப் படுத்தினேன். தீவிரமாகச் சிந்திக்க ஆரம்பித்தேன். அல்லாஹ்(ஜல்) சிறிது சிறிதாக விளக்கங்களைத் தந்தான். எனது சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்யும் நோக்குடன், கடந்த 77, ஜௌனில் இலங்கை சென்று வந்தேன். செப்டம்பரில் டெல்லி சென்று வந்தேன். பரிகாரம் என்ன என்ன ஆராய்ந்தேன். அறிஞர் பெருமக்களாகிய உங்கள் தயவுவை நாடுவது என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். கடந்த ஏழ வருடங்களாக என் உள்ளத்தை உறுத்தி வந்த சுமையை உங்கள் சமூகத்தில் சமர்ப்பிக்கின்றேன். ஏட்டில் எழுத முடியாத பல விஷயங்கள் என் உள்ளத்தை முட்களாகக் குத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

அறிஞர் பெருமக்களாகிய உங்கள் கவனங்கள் அவசியம் இப் புனித தப்லீக் பணியின் பக்கம் தீருப்பப்படவேண்டும் என ஆசைப்படுகின்றேன். அதுவும், இன்று, சில சுயநலமிகள் தங்கள் தவறுகளை மறைக்க இப்பணியை, கேட்யமாககிக் கொண்டிருக்கும் இச்சமயத்தில், சிலர் சுய விளம்பரமாகக் கொண்டிருக்கும் இச்சமயத்தில்; சிலர் வருவாய்க்குரிய ஒரு வழியாக ஆக்கி இருக்கும் இச்சமயத்தில்; அரசாங்கக் கட்சியைச் சேர்ந்த வர்கள், நமது அரசாங்கந்தானே என்ற மமதையில் தவறுகளைத் துணிந்து செய்வது போல், தப்லீக் பணியில் ஈடுபடுவர்களில் பலர், அல்லாஹ்வே நமது அல்லாஹ்வாக இருக்கிறான் என்ற தப்புக் கணக்கோடு தவறுகளைத் துணிந்து செய்யும் இச்சமயத்தில், இறைவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரே மார்க்கம் “இஸ்லாம்”, சில சடங்குகளைக் கொண்ட மதமாக அறியாத மக்களால் ஆக்கப்பட்டது போல், இறைவனால் பணிக்கப்பட்ட இப்புனித தவ்லீக் பணி, சில சடங்குகளைக் கொண்ட சாதாரண பணியாக ஆக்கப்பட்ட இச்சமயத்தில், அறியாதவர்கள் செய்யும் தவறுகள் காரணமாக, ஆற்றலுள்ளவர்கள் வேறு வழியின்றி விலகியிருக்கும் இச்சமயத்தில், அறிஞர் பெருமக்களாகிய உங்கள் கவனங்கள் இப்புனிதப் பணியின் பக்கம் தீருப்பபடுவது அவசியத்திலும் மிக அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த இறைப் பணியை உங்கள் “முதல் பணி”, “தலையாய பணி” என நினைத்து நிங்கள் ஈடுபட ஆரம்பித்து விட்டால், அது, உங்களுக்கும், சமுதாயத்திற்கும், உலக மக்களுக்கும், உலகிற்கும், மிகமிக நல்லதாக அமையுமென நம்புகிறேன். உங்களை எனது வழிகாட்டிகளாகக் கொண்டு, உங்கள் பின்னால் தீவிரமாக உழைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

உளக் குழற்றை உணர்த்தி விட்டேன்; கீரி, உங்கள் பணி தொடரப்படும்!

தயவு செய்து, இன்றையச் சமுதாய நிலையையும் சிறிது மனக்கண் முன் கொண்டு வந்து பாருங்கள். மிகவும் கீழ்மட்டத்திலுள்ள பாமர மக்கள், மார்க்கத்தைப் பற்றியும், உலகத்தைப் பற்றியும் தெரியாதவர்கள், இஸ்லாமிய குடும்பங்களில் பிறந்த தோழத்திற்காக அதீல் பெயரளவில் நிலைத்திருக்கிறார்கள். அல்லாஹ்(ஜல) தன் சொந்தக் கீருபையால் தெளிந்த விளக்கங்களைக் கொடுத்துள்ள மக்கள் ஒரு சிலரே செயல்படக் கூடிய முஸ்லிம்களாகத் தீகழ்கிறார்கள். இடையிலுள்ள பெருங்கூட்டம் மறுமையைப் பற்றி நம்பிக்கை இழந்து, நாஸ்திகர்களைத் தங்கள் தலைவர்களாகவும், வழிகாட்டிகளாகவும் ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்கள் காட்டிய தவறான வழிகளில் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, செந்தமிழ்ப்

பேசும் தமிழ்நாட்டின் நிலைமை படுமோசமாக இருக்கிறது. இதற்கு நான் அவர்களைக் குறை சூற்றாட்டேன். அவர்கள் உள்ளாங்களில் எழும் சந்தேகங்களுக்குத் தெளிவான், அவர்களைத் தீருப்தீபடுத்தக்கூடிய விளக்கங்களைக் கொடுக்க நமது அறிஞர்கள் தயாராக இல்லை. அவர்களில் யாரும் சந்தேகங்களைக் கேட்டு, நம்மவர் யாரையேனும் அனுகி னால், ‘போ! உனக்கு ஈமான் இல்லை’ என்று விரட்டுகிறோம். அவர்கள் நம்மை விட்டுப் போகாமல் என்ன செய்வார்கள்? அறிஞர் பொருமக்களே! உங்களது மேலான வழிகாட்டல் எனக்குக் கிடைத்து விட்டால், அந்த முஸ்லிம் சகோதரர்களை மாத்திரம் அல்ல, அவர்களோடு மற்றச் சகோதரர்களையும் கூட பரிசுத்த இல்லாம் மார்க்கத்தீன் பக்கம் இன்ஷா அல்லாஹ் ஈர்த்துவிடலாம் என்ற நம்பிக்கை எனக்குப் பூரணமாக இருக்கிறது. அவர்களது சந்தேகங்களுக்கு, அவர்களே ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய, ஆணித்தரமான, மறுக்கமுடியாத, தெளிவான, இன்று அவர்கள் பெரிதும் விரும்பும் விஞ்ஞான அடிப்படையிலான விளக்கங்கள் நம்மிடம் இருக்கின்றன என்று உறுதி கூறுகிறேன். என் உள்ளத்தில் எல்லாம் வல்ல ஏகன் அல்லாஹ்(ஜல்) தோன்றச் செய்த இந்த அமானிதமான எண்ணாங்களை உங்களளவில் சேர்ப்பிக்காவிட்டால், நானை மறுமையில் அல்லாஹ் (ஜல்)வைச் சந்திக்கும்போது, நான் குற்றவாளியாக ஆக்கப்படுவேனோ என்ற அச்சத்தீன் காரணமாகவே, உங்களது மேலான சமூகத்தில் இவற்றைச் சமர்ப்பிக்க முன் வந்தேன்.

எனது உள்ளத்து வேதனைக் குழுற்களை உங்கள் முன்னால் எடுத்து வைப்பது கொண்டு, உங்களில் சிலரது, அல்லது பலரது உள்ளங்களை இந்தப் பாவி புண்படுத்தி இருக்கலாம். அந்த நல்லடியார்கள், மேன்மக்கள், அல்லாஹ்வுக்காகப் பொரிய மனது வைத்து, இம்மாபாவியை மன்னிப்பதுடன், எல்லாம் வல்ல ஏகன் அல்லாஹ்(ஜல்) அவனது உயர் சமூகத்தில், இம்மாபாவியின் பாவ மன்னிப்புகாகவும், தூய எண்ணத்திற்காகவும், (இஃலாஸ்), ஈமான் சலாமத்திற்காகவும், நஜாத்திற்காகவும் அனைவரும் (சூஆ) இறைஞ்சும்படி, மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இல்லாமிய உழையன்,

K.M.H.ஹாஹால் ஹமீத் B.Sc.,

திருச்சி,

நஜாத் வாடச் ரேடியோ & எலக்ட்ரிக்கல் எண்ஜினீயர்ஸ்,

10.1.78

51/1, ஜாஃபர்ஷா தெரு, திருச்சி-8.